

Το νέο ρίσκο του ΣΥΡΙΖΑ

ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ*

Λίγα 24ωρα πριν ανοίξουν οι κάλπες, το σκηνικό της επόμενης μέρας έχει αρχίσει να ξεκαθαρίζει, καθώς τις τελευταίες ημέρες η μονομαχία της προσεχούς Κυριακής έλαβε δημοψηφισματικό χαρακτήρα..

Έτσι το δίλημμα των ψηφοφόρων της 20ης Σεπτεμβρίου είναι καθαρό: Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, με πρωθυπουργό τον Αλέξη Τσίπρα και παράλληλο πρόγραμμα βαθιών αλλαγών, ή επιστροφή στο παρελθόν και με μια κυβερνητική σύνθεση που σε μεγάλο βαθμό δοκιμάστηκε και απέτυχε το 2012.

Όσο πιο ισχυρός θα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ στην κάλπη της Κυριακής, τόσο πιο σταθερή και προοδευτική θα είναι η κυβέρνηση που θα συγκροτηθεί.

Αυτό φαίνεται να το αντιλαμβάνονται οι πολίτες, επιλέγοντας πολιτική σταθερότητα, αλλά και αλλαγές με κοινωνικό πρόσημο. Και αυτό γιατί:

- Πολιτική σταθερότητα χωρίς κοινωνική δικαιοσύνη και αναδιανομή δεν είναι δυνατή. Πολιτική σταθερότητα χωρίς να γίνει κάθαρση για τα σκάνδαλα που οδήγησαν τη χώρα στο σημερινό κατάντημα δεν είναι κατανοητή. Οποιαδήποτε κυβέρνηση που στο όνομα της «οικουμενικής συνεννόησης» θα προωθήσει μέτρα κατάρρευσης των συντάξεων και των μισθών, ομαδικές απολύσεις και, τελικά, χιλιάδες νέους ανέργους και φτωχούς δεν αποτελεί λύση αλλά επιδεινώνει τη βαθιά κοινωνική κρίση.
- Τα πράγματα ωστόσο δεν θα είναι εύκολα, για την επόμενη κυβέρνηση που πιθανότατα θα έχει κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η δεύτερη ευκαιρία, καθώς η πρώτη υπήρξε μισή και αναλώθηκε σχεδόν αποκλειστικά στη διαπραγμάτευση, είναι συνδεδεμένη με την Συμφωνία της 12ης Ιουλίου, αλλά και ένα σχέδιο σταδιακού απεγκλωβισμού από το μνημόνιο και την έξοδο της χώρας από την κρίση και τη λιτότητα.

Εδώ είναι το ζητούμενο για την νέα κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ:

Θα προχωρήσει στη δημοκρατική μεταρρύθμιση του κράτους, την ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας, τον αναπροσανατολισμό της αγροτικής παραγωγής, την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, την αναδιανομή του πλούτου μέσω του φορολογικού συστήματος, την επαναφορά των

συλλογικών συμβάσεων, την προστασία της πρώτης κατοικίας, την καταπολέμηση της ανεργίας, την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του συνταξιοδοτικού συστήματος;

Και αυτή τη φορά δεν υπάρχουν περιθώρια αποτυχίας...

** Δημοσιογράφος, εφημερίδα ΑΥΓΗ*